

שמות, דרגה אחת היא, בסוד של
אלהים חיים. אלהים - למעלה,
אלהים חיים. אלי - קצה השמים
עד קצה השמים. אתה - הדרגה
שלו. ואף על גב שהכל אחד
ובשם אחד עולה.

אשחרך - אם כמשמעו שלו,
יפה. אבל אשחרך - התקין האור
שמאיר בשחר. שהרי האור
שעומד בשחר לא מאיר עד
שיתקנו אותו למטה. ומי שמתקן
את אור השחר הזה, אף על גב
שהוא שחר, זוכה לאור לכן
שמאיר, וזהו אור אספקלריה
המאירה, וזהו האדם שזוכה
לעולם הבא.

וזה סוד (משלי א) ומשחרי ימצאנני.
ומשחרי - שמתקנים האור של
משחרי השחר. ימצאנני, לא
כתוב ימצאנני, אלא ימצאנני,
שזוכים לשני אורות - לאור
השחר השחר, ולאור הלכן
שמאיר. וזוכה לאספקלריה
שאינה מאירה, ולאספקלריה
שמאירה. וזהו ימצאנני ועל פן
אמר דוד אשחרך. התקין אור של
השחר השחר להאיר עליו אור
לכן שמאיר.

צמאה לך נפשי כמה לך בשחרי
(תהלים 80), כמי שרעב לאכל וצמא
לשתות. בארץ ציה ועיף בלי
מים, משום שהוא מדבר, ולא אינו
מקום של ישוב, ולא מקום של
קדש. ולכן הוא מקום בלי מים.
וכמו שאנו רעבים וצמאים אליך
במקום הזה, כן בקדש חזיתיך
וגו'. ואנו, כמו שאנו צמאים אל
מורנו לשתות בצמאון את דבריו
במקום הזה, אף כן צמאים
לשתות בצמא דבריו בבית
המקדש, המקום שנקרא קדש.
אמר רבי שמעון לרבי אבא, מי
שהתחיל הדבר - יאמר עכשו.

אלהים. אלי. אתה. ואף על גב דאינון תלת
שמהן, חד דרגא איהו, ברזא דאלהים חיים.
אלהים: לעילא, אלהים חיים. אלי: קצה
השמים עד קצה השמים. אתה: דרגא דיליה.
ואף על גב דכלא חד, ובשמה חד סליק.

אשחרך, אי כמשמעו דיליה, שפיר. אבל
אשחרך, אתקין נהורא דנהיר
בשחרותא. דהא נהורא דקיימא בשחרותא,
לא נהיר עד דיתתקנון ליה לתתא. ומאן
דאתקין נהורא שחרא דא, אף על גב דאיהי
אוכמא, זכי לנהורא חוורא דנהיר, ודא איהי
נהורא אספקלריא דנהרא, ודא איהו בר נש
דזכי לעלמא דאתי.

ורזא דא (משלי ח) ומשחרי ימצאנני, ומשחרי:
דמתקנין נהורא משחרי אוכמא.
ימצאנני, ימצאנני לא פתיב, אלא ימצאנני,
דזכי לתרין נהורין. לנהורא דשחרא אוכמא,
ולנהורא חוורא דנהרא. וזכי לאספקלריאה
דלא נהיר, ולאספקלריאה דנהיר. ודא איהו
ימצאנני. ועל דא אמר דוד אשחרך, אתקין
נהורא דשחרא אוכמא, לנהרא עליה נהורא
חוורא דנהרא.

צמאה לך נפשי כמה לך בשחרי, (תהלים 80) פמאן
דכפין למיכל וצחי למשתי. בארץ ציה
ועיף בלי מים, בגין דאיהו מדבר, ולא איהו
אתר דישובא, ולא איהו אתר דקדשא. (דף ק"ח
ע"ב) ובגין כן איהו אתר בלי מים. וכמה דאנן
כפין וצחאן לגבך באתר דא, כן בקדש
חזיתיך וגו'. ואנן כמה דאנן צחאן לגבי דמר,
למשתי בצחותא מלוי באתר דא, אוף הכי
צחינן למשתי בצחותא מלוי, בבי מקדשא,
אתר דאקרי קדש. אמר רבי שמעון לר' אבא,
מאן דשארין מלה השתא יימא.